

तेत्विति ॥ व्यथिताअशक्यार्थनियोगतःखिन्नाः ॥ वनताननाःनम्रमुखाः ॥ अवस्यादेर्लोपः ॥ ऋषेःविभांडकात् भीताः नगच्छेमेत्युक्ताःशक्यार्थत्वादेतन्नियोगाकरणं
क्षंतव्यमित्यनुनेष्यंति ॥ १७ ॥ एवमनुनीय अथक्षमानुचितान् गणिकाप्रेषणादिरूपानुपायान्विचार्य राजानंवक्ष्यंति ॥ यद्यस्मदुक्तंश्रोष्यसि तदातमानेष्यामः ॥ दोषो
स्माकंशापादिरूपस्तस्यतपोवैकल्यादिरूपोवा सर्वथानभविष्यति ॥ १८ ॥ एवममात्यपुरोहितवचनाद्रणिकाभिः तद्वारा ऋषिभुतआनीतः ॥ देवइंद्रः पर्जन्यमवर्षयत्
तदेशे ॥ शांताचास्मैप्रदीयते प्रदत्ता ॥ वर्तमानसामीप्ये लट् ॥ यद्यपिसनत्कुमारोक्त्यनुवादेन भविष्यन्निर्देशउचिनस्तथापि राज्ञःसंतोषाधिक्याय स्वप्रोच्यमानकाले वृत्त

तेतुराज्ञोवचःश्रुत्वाव्यथितावनताननाः ॥ नगच्छेमऋषेर्भीताअनुनेष्यंतितनृपं ॥ १७ ॥ वक्ष्यंतिचिंतयित्वातेतस्योपायांश्चतान्क्ष
मान् ॥ आनेष्यामोवयंविप्रंनचदोषोभविष्यति ॥ १८ ॥ एवमंगाधिपेनैवगणिकाभिर्ऋषेःसुतः ॥ आनीतोऽवर्षयद्देवःशांताचास्मैप्र
दीयते ॥ १९ ॥ ऋष्यशृंगस्तुजामातापुत्रांस्तवविधास्यति ॥ सनत्कुमारकथितमेतावद्वाहृतंमया ॥ २० ॥ अथहृष्टोदशरथःसुमंत्रं
प्रत्यभापत ॥ यथर्ष्यशृंगस्त्वानीतोयेनोपायेनसोच्यतां ॥ २१ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवा०वा०नवमःसर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

मेवतदितिबोधयितुंभूतनिर्देशः ॥ १९ ॥ ऋष्यशृंगेति ॥ अंगराजमित्रत्वस्य राज्ञिवक्ष्यमाणत्वेन मित्रजामाता स्वस्यापिजामातैवेत्यतोजामातेत्युक्तिः ॥ बीजांतरमप्यग्रे
वक्ष्यते ॥ एतदुक्तेः एवंसनत्कुमारकथितं पुत्रोत्पत्त्युपायरूपंवस्तु मयातुभ्यंव्याहृतं अग्रेदेवःप्रमाणमितिशेषः ॥ २० ॥ अथेति ॥ हृष्टः नियतपुत्रप्राप्त्युपायलाभात्तस्य
सन्निहितत्वश्रवणाच्चतुष्टः ॥ येतुपूर्वोत्तरश्लोके आनयनादिसर्वंभविष्यत्वेनैवव्याचक्षते तेषांकथमानीतइतिराजप्रश्नानुपपत्तिरित्याहुः ॥ सोच्यतां सउच्यतामित्यर्थः सं
धिरार्षः ॥ यद्वातद्विषयाकथोच्यतामित्यर्थः ॥ २१ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेबालकांडेनवमः सर्गः ॥ ९ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥